

eul_wid: ccg-af

Ἴων ὁ Χῖος · Ion of Chios

Foundations of Chios

Ἀποσπάσματα

Period: Κλασική Classical
Dialect: Ἴωνική Ionic
Domain: Φιλοσοφία Philosophy
Format: Συναγωγή Collection

3b, 392, F 1* PAUSAN. 7, 4, 8: ** Ἴωνι δὲ τῷ ποιήσαντι τραγωιδίαν ἔστιν ἐν τῇ συγγραφῇ τοιάδε εἰρημένα· Ποσειδῶνα ἐς τὴν νῆσον ἔρημον οὖσαν ἀφικέσθαι καὶ νύμφῃ τε ἐνταῦθα συγγενέσθαι, καὶ ὑπὸ τὰς ὠδῖνας τῆς νύμφης χιόνα ἐξ οὐρανοῦ πεσεῖν ἐς τὴν γῆν, καὶ ἀπὸ τούτου Ποσειδῶνα τῷ παιδί ὄνομα θέσθαι Χίον. συγγενέσθαι δὲ αὐτὸν καὶ ἑτέροι νύμφῃ, καὶ γενέσθαι οἱ παῖδας Ἄγγελόν τε καὶ Μέλανα. ἀνὰ χρόνον δὲ καὶ Οἰνοπίωνα ἐς τὴν Χίον κατὰραι ναυσὶν ἐκ Κρήτης, ἔπεσθαι δὲ οἱ καὶ τοὺς παῖδας Τάλον καὶ Εὐάνθην καὶ Μέλανα καὶ Σάλαγόν τε καὶ Ἀθάμαντα. (9) ἀφίκοντο δὲ καὶ Κᾶρες ἐς τὴν νῆσον ἐπὶ τῆς Οἰνοπίωνος βασιλείας καὶ Ἀβαντες ἐξ Εὐβοίας. Οἰνοπίωνος δὲ καὶ τῶν παίδων ἔλαβεν ὕστερον Ἀμφικλος τὴν ἀρχήν· ἀφίκετο δὲ ἐξ Ἰστιαίας ὁ Ἀμφικλος τῆς ἐν Εὐβοίᾳ κατὰ μάντευμα ἐκ Δελφῶν. Ἐκτωρ δὲ ἀπὸ Ἀμφίκλου τετάρτῃ γενεᾷ (βασιλείαν γὰρ ἔσχε καὶ οὗτος) ἐπολέμησεν Ἀβάντων καὶ Καρῶν τοῖς οἰκοῦσιν ἐν τῇ νήσῳ, καὶ τοὺς μὲν ἀπέκτεινεν ἐν ταῖς μάχαις, τοὺς δὲ ἀπελθεῖν ἠνάγκασεν ὑποσπόνδους. (10) γενομένης δὲ ἀπαλλαγῆς πολέμου Χίοις, ἀφικέσθαι τηνικαῦτα ἐς μνήμην Ἐκτορι ὡς σφᾶς καὶ Ἴωσι δέοι συνθύειν ἐς Πανιώνιον· τρίποδα δὲ ἄθλον λαβεῖν αὐτὸν ἐπὶ ἀνδραγαθίᾳ παρὰ τοῦ κοινοῦ φησι τοῦ Ἰώνων. τοσαῦτα εἰρηκότα ἐς Χίους Ἴωνα εὕρισκον· οὐ μέντοι ἐκεῖνό γε εἴρηκε, καθ' ἣντινα αἰτίαν Χῖοι τελοῦσιν ἐς Ἴωνα.

3b, 392, F 2 ATHEN. 10, 28 p. 426 E: περὶ δὲ ταύτης κράσεως (scil. δύο πρὸς πέντε ἢ ἓνα πρὸς τρεῖς) Ἴων ὁ ποιητὴς ἐν τῷ Περὶ Χίου φησὶν ὅτι εὐρὼν ὁ μάντις Παλαμήδην ἐμαντεύσατο πλοῦν ἔσεσθαι τοῖς Ἕλλησι πίνουσιν τρεῖς πρὸς ἓνα κυάθους· οἱ δ' ἐπιτεταμένως χρώμενοι τῷ ποτῷ δύο οἴνου ἔπινον πρὸς πέντε ὕδατος.

3b, 392, F 3 ORION Etym. p. 94, 25 Sturz (Et. M. p. 569, 34): λόγχῃ· λόγχας τὰς μερίδας Ἴωνες λέγουσιν. Ἴων ἐν Χίου Κτίσει· « ἐκ τῆς Τέω λόγχης λόγχας ποιεῖν πεντήκοντ α ».

3b, 392, F 4 ATHEN. 3, 44 p. 93 A: τῶν δὲ χημῶν μνημονεύει Ἴων ὁ Χῖος ἐν Ἐπιδημιάις.

3b, 392, F 5 ATHEN. 3, 69 p. 107 A: καὶ ὁ Χῖος δὲ Ἴων ἐν ταῖς Ἐπιδημιάις ἔφη· « τῷ ἐπίπλῳ ἐπικαλύψα ς ».

3b, 392, F 6 ATHEN. 13, 81 p. 603 E—604 D: φιλομεῖραξ δὲ ἦν ὁ Σοφοκλῆς, ὡς Εὐριπίδης φιλογύνῃς. Ἴων γοῦν ὁ ποιητὴς ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Ἐπιδημιάις γράφει οὕτως· « Σοφοκλεῖ τῷ ποιητῇ ἐν Χίῳ συνήντησ α , ὅτε ἔπλει εἰς Λέσβον στρατηγός ς , ἄνδρι παιδιώδει πα ρ ' οἶνον καὶ δεξιῶ ι . Ἑρμεσίλεω δὲ ξένου οἱ ἐόντος καὶ προξένου Ἀθηναίων ἐστιώντος αὐτό ν , ἐπεὶ παρὰ τὸ πῦρ ἐστεῶς ὁ τὸν οἶνον ἐγγέων παῖς ** ἐὼν δηλὸς ἦν εἶπέ τε ' βούλει με ἡδέως πίνει ν ; ' φάντος δ '

αὐτο ὅ , ‘ βραδέως τοίνυν καὶ πρόσφερε μοι καὶ ἀπόφερε τὴν κύλικα ’ . ἔτι πολὺ μᾶλλον ἐρυθρίασαντος τοῦ παιδὸς , εἶπε πρὸς τὸν συγκατακείμενον · ‘ ὥς καλῶς Φρύνιχος (III 561, 2 Bgk 4) ἐποίησεν εἴπας ‘ λάμπει δ’ ἐπὶ πορφυρέαις παρήϊσιν φῶς ἔρωτος ’ . καὶ πρὸς τόδε ἡμείφθη ὁ Ἑρετριεὺς [ἢ Ἑρυθραῖος] , γραμμάτων ἔων διδάσκαλος · ‘ σοφὸς μὲν δὴ σύ γε εἶ , ὦ Σοφόκλεις , ἐν ποιήσει · ὅμως μέντοι γε οὐκ εὖ εἴρηκε Φρύνιχος πορφυρέας εἰπὼν τὰς γνάθους τοῦ καλοῦ . εἰ γὰρ ὁ ζωγράφος χρώματι πορφυρέῳ ἐναλείψειε τουδὶ τοῦ παιδὸς τὰς γνάθους , οὐκ ἂν ἔτι καλὸς φαίνοιτο . οὐ κάρτα δὴ <καλὸν> τὸ καλὸν τῷ μὴ καλῶι φαινομένῳ εἰκάζειν . ‘ ἀνγελάσας <δ> ’ ἐπὶ τῷ Ἑρετρίῳ Σοφοκλῆς ‘ οὐδὲ τόδε σοι ἀρέσκει ἄρα , ὦ ξένε , τὸ Σιμωνίδειον (F 44 Diehl) κάρτα δοκέον τοῖς Ἑλλήσιν εὖ εἰρησθαι ‘ πορφυρέου ἀπὸ στόματος ἰεῖσα φωνὰν παρθένου , οὐ δ’ ὁ ποιητὴς (ἔφη) <ὁ> λέγων ‘ χρυσοκόμαν Ἀπόλλωνα ’ (Pindar. Ol. 6, 41); χρυσέας γὰρ εἰ ἐποίησεν ὁ ζωγράφος τὰς τοῦ θεοῦ κόμας καὶ μὴ μελαίνας , χεῖρον ἂν ἦν τὸ ζωγράφημα . οὐδὲ ὁ φάς ‘ ῥοδοδάκτυλον ’ ; εἰ γὰρ τις εἰς ῥόδεον χρῶμα βάψειε τοὺς δακτύλους , πορφυροβάφου χεῖρας καὶ οὐ γυναικὸς καλῆς ποιήσειεν <ἂν> ’ . γελασάντων δ’ ἐ , ὁ μὲν Ἑρετριεὺς ἐνωπήθη τῇ ἐπιραπίξει , ὁ δὲ πάλιν τοῦ παιδὸς τῷ λόγῳ εἶχετο . εἶρετο γὰρ μιν ἀπὸ τῆς κύλικος κάρφος τῷ μικρῷ δακτύλῳ ἀφαιρετέοντα , εἰ καθοραῖ τὸ κάρφος . φάντος δὲ καθορᾶν , ‘ ἀπὸ τοίνυν φύσησον αὐτὸ , ἵνα μὴ πλύνειτο ὁ δάκτυλός σοι ’ . προσαγαγόντος δ’ αὐτοῦ τὸ πρόσωπον πρὸς τὴν κύλικα , ἐγγυτέρω τὴν κύλικα τοῦ ἑαυτοῦ στόματος ἦγε , ἵνα δὴ ἡ κεφαλὴ τῇ κεφαλῇ ἀσσοτέρα γένηται · ὥς δ’ ἦν οἱ κάρτα πλησίον , περιλαβὼν τῇ χειρὶ ἐφίλησεν . ἐπικροτησάντων δὲ πάντων σὺν γέλῳ καὶ βοῇ ὥς εὖ ὑπηγάγετο τὸν παῖδα , ‘ μελετῶ (εἶπε) στρατηγεῖν , ὦ ἄνδρες , ἐπειδὴ περ Περικλῆς ποιεῖν μὲν <με> ἔφη , στρατηγεῖν δ’ οὐκ ἐπίστασθαι . ἄρ’ οὖν οὐ κατ’ ὀρθὸν μοι πέπτωκεν τὸ στρατήγημα ; ‘ τοιαῦτα πολλὰ δεξιῶς ἔλεγεν τε καὶ ἔπρησεν , ὅτε πίνῃ [ἢ πράσσοι] . τὰ μέντοι πολιτικά οὔτε σοφὸς οὔτε ῥεκτῆριος ἦν , ἀλλ’ ὥς ἂν τις εἷς τῶν χρηστῶν Ἀθηναίων » .

3b, 392, F⁷ SCHOL. M AISCHYL. Pers. 432: Ἴων ἐν ταῖς Ἐπιδημιαῖς παρεῖναι Αἰσχύλον ἐν τοῖς Σαλαμινιακοῖς φησίν.

3b, 392, F⁸ POLLUX 2, 88: παρὰ δ’ Ἴωνι τῷ τραγικῷ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Συνεκδημητικῷ καὶ « σπανοπῶγον » τις ὀνομάζεται.

3b, 392, F⁹ DIOG. LAERT. 2, 23: Ἴων δὲ ὁ Χῖος καὶ νέον ὄντα (scil. τὸν Σωκράτη) εἰς Σάμον σὺν Ἀρχελαῳ ἀποδημῆσαι.

3b, 392, F¹⁰ LEX. SABBAIT. p. 1, 20 Pap—Ke: Ἴων εἴρηκεν « αὐτοφρόνων καὶ ὁμοσπόνδων » .

3b, 392, F¹¹ PHOT. BEROL. p. 40, 23 Re: ἀντὶ τοῦ Ἀθηναίας φασὶν ἀστὰς λέγεσθαι καὶ Ἀττικὰς. πλὴν πολλὴ γε ἡ χρῆσις τῆς φωνῆς ἐπὶ τῶν γυναικῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ὥς οἵ τε προειρημένοι ποιηταὶ μαρτυροῦσι καὶ Δίφιλος ἐν Ἀμαστρίδι (II 543, 10 K)· καὶ Ἴων δὲ τὴν Θεμιστοκλέους θυγατέρα « Ἀθηναίαν ξένην » φησί , καὶ Πίνδαρος ἐν Σκολίοις (—).

3b, 392, F¹² PLUTARCH. Kim. 5, 3: ἦν δὲ καὶ τὴν ιδέαν οὐ μεμπτός, ὥς Ἴων ὁ ποιητὴς φησιν, ἀλλὰ μέγας, οὕλη καὶ πολλῇ τριχὶ κομῶν τὴν κεφαλὴν.

3b, 392, F¹³ PLUTARCH. Kim. 9, 1: συνδειπνήσαι δὲ τῷ Κίμωνί φησιν ὁ Ἴων, παντάπασι μειράκιον ἦκων εἰς Ἀθήνας ἐκ Χίου, παρὰ Λαομέδοντι. καὶ τῶν σπονδῶν γενομένων, παρακληθέντος ἄισαι καὶ ἄισαντος οὐκ ἀηδῶς, ἐπαινεῖν τοὺς παρόντας ὥς δεξιώτερον Θεμιστοκλέους· ἐκεῖνον γὰρ αἰδεῖν μὲν οὐ φάναι μαθεῖν οὐδὲ κιθαρίζειν, πόλιν δὲ ποιῆσαι μεγάλην καὶ πλουσίαν ἐπίστασθαι. (2) τοῦντεῦθεν, οἷον εἰκὸς ἐν πότῳ, τοῦ λόγου ῥυέντος ἐπὶ τὰς πράξεις τοῦ Κίμωνος καὶ μνημονευομένων τῶν μεγίστων, αὐτὸν ἐκεῖνον ἐν διελθεῖν στρατήγημα τῶν ἰδίων ὥς σοφώτατον. (3) ἐπεὶ γὰρ ἐκ Σηστοῦ καὶ Βυζαντίου πολλοὺς τῶν βαρβάρων

αἰχμαλώτους λαβόντες οἱ σύμμαχοι τῷ Κίμωνι διανεῖμαι προσέταξαν, ὁ δὲ χωρὶς μὲν αὐτοὺς χωρὶς δὲ τὸν περὶ τοῖς σώμασι κόσμον αὐτῶν ἔθηκεν, ἡτιῶντο τὴν διανομὴν ὡς ἄνισον. (4) ὁ δὲ τῶν μερίδων ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἐλέσθαι τὴν ἑτέραν, ἣν δ' ἂν ἐκεῖνοι καταλίπωσιν ἀγαπήσιν Ἀθηναίους. Ἡροφύτου δὲ τοῦ Σαμίου συμβουλευσάντος αἰρεῖσθαι τὰ Περσῶν μᾶλλον ἢ Πέρσας, τὸν μὲν κόσμον αὐτοὶ ἔλαβον, Ἀθηναίοις δὲ τοὺς αἰχμαλώτους ἀπέλιπον. (5) καὶ τότε μὲν ὁ Κίμων ἀπήγει γελοῖος εἶναι δοκῶν διανομεύς, τῶν μὲν συμμάχων ψέλια χρυσᾶ καὶ μανιάκας καὶ στρεπτοὺς καὶ κἀνδρας καὶ πορφύραν φερομένων, τῶν δ' Ἀθηναίων γυμνὰ σώματα κακῶς ἡσκημένα πρὸς ἐργασίαν παραλαβόντων. (6) μικρὸν δ' ὕστερον οἱ τῶν ἐαλωκότων φίλοι καὶ οἰκεῖοι καταβαίνοντες ἐκ Φρυγίας καὶ Λυδίας ἐλυτροῦντο μεγάλων χρημάτων ἕκαστον, ὥστε τῷ Κίμωνι τεσσάρων μηνῶν τροφὰς εἰς τὰς ναῦς ὑπάρξει καὶ προσέτι τῇ πόλει χρυσίον οὐκ ὀλίγον ἐκ τῶν λύτρων περιγενέσθαι.

3b, 392, F 14 PLUTARCH. Kim. 16, 8: πέμπουσιν οὖν οἱ Λακεδαιμόνιοι Περικλείδαν εἰς Ἀθήνας δεόμενοι βοηθεῖν (9) Ἐφιάλτου δὲ κωλύοντος καὶ διαμαρτυρουμένου μὴ βοηθεῖν Κίμωνά φησι Κριτίας (IV) ἀναπείσαντα τὸν δῆμον ἐξελθεῖν βοηθοῦντα μετὰ πολλῶν ὀπλιτῶν. (10) ὁ δ' Ἴων ἀπομνημονεύει καὶ τὸν λόγον, ὧι μάλιστα τοὺς Ἀθηναίους ἐκίνησε, παρακαλῶν μήτε τὴν Ἑλλάδα χολῇ μήτε τὴν πόλιν ἑτερόζυγα περιδεῖν γεγεννημένην.

3b, 392, F 15 PLUTARCH. Perikl. 5, 3: ὁ δὲ ποιητὴς Ἴων μοθωνικὴν φησι τὴν ὁμιλίαν καὶ ὑπότυπον εἶναι τοῦ Περικλέους, καὶ ταῖς μεγαλαυχίαις αὐτοῦ πολλὴν ὑπεροψίαν ἀναμεμεῖχθαι καὶ περιφρόνησιν τῶν ἄλλων· ἐπαινεῖ δὲ τὸ Κίμωνος ἐμμελὲς καὶ ὑγρὸν καὶ μεμουςωμένον ἐν ταῖς <συμ> περιφοραῖς. ἀλλ' Ἴωνα μὲν ὥσπερ τραγικὴν διδασκαλίαν ἀξιοῦντα τὴν ἀρετὴν ἔχειν τι πάντως καὶ σατυρικὸν μέρος ἐῷμεν.

3b, 392, F 16 PLUTARCH. Perikl. 28, 7: θαυμαστὸν δέ τι καὶ μέγα φρονῆσαι καταπολεμήσαντα τοὺς Σαμίους φησὶν αὐτὸν (scil. τὸν Περικλέα) ὁ Ἴων, ὡς τοῦ μὲν Ἀγαμέμνονος ἔτεσι δέκα βάρβαρον πόλιν, αὐτοῦ δὲ μηνὶ ἐννέα τοὺς πρώτους καὶ δυνατωτάτους Ἰώνων ἐλόντος.

3b, 392, F 17 PLUTARCH. De fort. Rom. 1 p. 316 D: Ἴων μὲν οὖν ὁ ποιητὴς ἐν τοῖς δῖχα μέτρου καὶ καταλογάδην αὐτῷ γεγραμμένοις φησὶν ἀνομοιότατον πρᾶγμα τῇ σοφίᾳ τὴν τύχην οὔσαν ὁμοιοτάτων πραγμάτων γίνεσθαι δημιουργόν· αὗξουσιν ἀμφοτέραι πόλεις, κοσμοῦσιν ἄνδρας, εἰς δόξαν ἀνάγουσιν, εἰς δύναμιν, εἰς ἡγεμονίαν.

3b, 392, F 17b Quæst. symp. 8, 1, 1 p. 717 B: οὐ φαύλως εἰπεῖν Ἴωνα περὶ τῆς τύχης ὅτι πολλὰ τῆς σοφίας διαφέρουσα πλεῖστ' αὐτῇ ὅμοια ποιεῖ.

3b, 392, F 18 POLLUX 2, 95 (TZETZ. Chil. 3, 957/8): ὁ δὲ Νικοκλέους τοῦ Κυπρίου πατὴρ (τὸ μὲν ὄνομα αὐτῷ Τίμαρχος ἦν), διστοίχους δ' εἶχεν ἄρα τῷ Ἀριστοτέλους λόγῳ (F 527 Rose) τοὺς ὀδόντας, κατὰ δὲ τὴν Ἴωνος τοῦ Χίου δόξαν (FTG p. 738, 30 N 2) τριστοίχους Ἡρακλῆς.

3b, 392, F 19 POLLUX 6, 98: βομβυλιὸς δὲ τὸ στενὸν ἔκπωμα καὶ βομβοῦν ἐν τῇ πόσει, ὡς Ἀντισθένης ἐν Προτρεπτικῷ· τὸ δὲ ποτήριον Ἴων (p. 745, 64 N 2) ἐκάλεσεν.

3b, 392, F 20 VARRO De orig. ling. Lat. fr. 46 p. 201 Goetz—Schoell: ut Ion scribit, quinta vicesima est littera quam vocant agma, cuius forma nulla est Graeci et Accius noster bina g scribunt, alii n et g.

3b, 392, F 21 PHRYNICH. Ekl. 287 Ruth: παραθήκην Ἰππίαν (Vorsokr. 5 86 [79] B 10) καὶ Ἴωνά τινα συγγραφέα φασὶν εἰρηκέναι· ἡμεῖς δὲ τοῦτο παρακαταθήκην ἐροῦμεν ὡς Πλάτων καὶ Θουκυδίδης καὶ Δημοσθένης.

3b, 392, F 22 PLUTARCH. De prof. in virt. 8 p. 79 DE (STOB. Floril. 3, 29, 89): ἀλλ' οἳ γε μᾶλλον ἔτι προκόπτοντες οὐκ ἀπὸ λόγων μόνον ἀλλὰ καὶ θεαμάτων καὶ πραγμάτων πάντων ὠφελεῖσθαι δύνανται οἷα καὶ περὶ Αἰσχύλου λέγεται καὶ περὶ ἄλλων ὁμοίων. Αἰσχύλος μὲν γὰρ Ἰσθμοῖ

θεώμενος ἀγῶνα πυκτῶν, ἐπεὶ πληγέντος τοῦ ἐτέρου τὸ θέατρον ἐξέκραγε, νύξας Ἴωνα τὸν Χῖον ‘ὄρᾱισ’ ἔφη, ‘οἷον ἢ ἄσκησίς ἐστιν· ὁ πεπληγὼς σιωπᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσιν’.

3b, 392, F 23 VITA SOPHOKL. 20: ἡθοποιεῖ τε καὶ ποικίλλει (scil. Σοφοκλῆς) καὶ τοῖς ἐπινοήμασι τεχνικῶς χρῆται, Ὀμηρικὴν ἐκματτόμενος χάριν, ὅθεν εἰπεῖν Ἰωνικόν τινα μόνον Σοφοκλέα τυγχάνειν Ὀμήρου μαθητὴν.

3b, 392, F 24 HARPOKR. s.v. Ἴων· (Τ 3) φιλόσοφόν τι σύγγραμμα τὸν Τριαγμὸν ἐπιγραφόμενον, ὅπερ Καλλίμαχος ἀντιλέγεσθαί φησιν ὡς Ἐπιγένους (?). ἐν ἐνίοις δὲ καὶ πληθυντικῶς ἐπιγράφεται «Τριαγμοί», καθὰ Δημήτριος ὁ Σκήψιος καὶ Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεὺς ἀναγράφουσιν. ** δὲ ἐν αὐτῷ τάδε » ** ἀρχὴ δέ μοι τοῦ λόγου· πάντα τρία καὶ [πλεόν τοῦδ ε] πλείω <οὐδὲν οὐδὲ> ἐλάσσω [τούτων τῶν τριῶ ν] . ἐνὸς ἐκάστου ἀρετὴ τριάς , σύνεσις καὶ κράτος καὶ τύχη » .

3b, 392, F 24 ISOKRAT. II. ἀντιδ. 268: τῶν παλαιῶν σοφιστῶν, ὧν ὁ μὲν ἄπειρον τὸ πλῆθος ἔφησεν εἶναι τῶν ὄντων, Ἐμπεδοκλῆς δὲ τέτταρα καὶ νεῖκος καὶ φιλίαν ἐν αὐτοῖς, Ἴων δ’ οὐ πλείω τριῶ ν , Ἀλκμαίων δὲ δύο μόνον, Παρμενίδης δὲ καὶ Μέλισσος ἓν, Γοργίας δὲ παντελῶς οὐδέν.

3b, 392, F 24 PHILOPON. De gen. et corr. p. 207, 18 Vit.: πῦρ μὲν καὶ γῆν ὑπέθετο Παρμενίδης, ταῦτά δὲ μετὰ τοῦ ἀέρος Ἴων ὁ Χῖος ὁ τραγωιδιοποιός , Ἐμπεδοκλῆς δὲ τὰ τέσσαρα ὑπέθετο.

3b, 392, F 25 DIOG. LAERT. 8, 8: Ἴων δὲ ὁ Χῖος ἐν τοῖς Τριαγμοῖς φησιν αὐτὸν (scil. Πυθαγόραν) ἔνια ποιήσαντα ἀνενεγκεῖν εἰς Ὀρφέα.

3b, 392, F 25 CLEM. AL. Strom. 1, 131, 4: Ἴων δὲ ὁ Χῖος ἐν τοῖς Τριαγμοῖς καὶ Πυθαγόραν εἰς Ὀρφέα ἀνενεγκεῖν τινα ἱστορεῖ. (5) Ἐπιγένους δὲ ἐν τοῖς Περὶ τῆς εἰς Ὀρφέα <ἀναφερομένης> ποιήσεως Κέρκωπος εἶναι λέγει τοῦ Πυθαγορείου τὴν Εἰς Αἶδου κατάβασιν καὶ τὸν Ἱερὸν λόγον, τὸν δὲ Πέπλον καὶ τὰ Φυσικὰ Βροντίνου.

3b, 392, F 25 SUDA s.v. Ὀρφεὺς Λειβήθρων· ἔγραψε Τριασμούς (λέγονται δὲ εἶναι Ἴωνος τοῦ τραγικοῦ)· ἐν δὲ τούτοις τὰ Ἱεροστολικά καλούμενα, Κλήσεις κοσμικαί, Νεοτευκτικά, Ἱεροὺς λόγους ἐν ῥαψωιδίαις κδ (λέγονται δὲ εἶναι Θεογνήτου τοῦ Θεσσαλοῦ, οἱ δὲ Κέρκωπος τοῦ Πυθαγορείου) καὶ Φυσικά, ἃ Βροντίνου φασίν.

3b, 392, F 26 AET. Plac. 2, 25, 11 (Doxogr. p. 356 b 21): Περὶ σελήνης οὐσίας Ἴων σῶμα τῇ μὲν ὑελοειδὲς διαυγές, τῇ δὲ ἀφεγγές.